

Sygn. akt: V U 81/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Grzempa

Protokolant: Kamila Skorupska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Słupsku

sprawy z (...) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 18.02.2016 r., znak sprawy: (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o jednorazowe odszkodowanie

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 3 785 zł (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem 5% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19.02.2015 r.

Sygn. akt V U 81/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 lutego 2016 r., znak sprawy: (...) organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu T. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku, jakiemu uległ w dniu 19 lutego 2015 r., albowiem zdarzenie to nie spełnia definicji wypadku przy pracy z powodu nagłej przyczyny zewnętrznej, wszak stanowi schorzenie samoistne, co stwierdził Główny Lekarz Orzecznik ZUS.

Ubezpieczony T. M. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, że zdarzenie z dnia 19 lutego 2015 r. spełnia wszystkie cztery warunki zawarte w definicji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, w tym w szczególności drugi warunek mówiący o przyczynie zewnętrznej zdarzenia. Argumentował bowiem, iż przyczyna zewnętrzna nie musi występować samoistnie, zaś skutek uaktywnienia się schorzenia samoistnego pod wpływem czynnika zewnętrznego powoduje spełnienie warunku do uznania zdarzenia za wypadek.

Organ rentowy Zakład (...) Oddział w S. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż zdarzenie z dnia 19 lutego 2015 r. nie spełnia definicji wypadku przy pracy z powodu nagłej przyczyny zewnętrznej, ponieważ ciasnota (stenoza) podbarkowa oraz częściowe uszkodzenie mięśnia dwugłowego ramienia to schorzenia natury przeciążeniowo-zwyrodnieniowej, niemogące powstać na skutek jednorazowego zdarzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. M. ma 60 lat. Jest zatrudniony w Spółdzielni (...) w B. na stanowisku ślusarza, mechanika, spawacza.

bezsporne

W dniu 19 lutego 2015 r. podczas podnoszenia wraz z kolegą pojemnika, którego ładunek przesunął się, T. M. odczuł szarpnięcie i ból w prawym ramieniu. T. M. zgłosił się do Poradni Chirurgicznej w B.. W dniu 30 lipca 2015 r. przeszedł zabieg artroskopii.

bezsporne, a nadto dowód: oświadczenie T. M. złożone na rozprawie w dniu 9.11.2016 r. k. 31, dokumentacja medyczna znajdująca w aktach odszkodowawczych organu rentowego.

W wyniku zdarzenia z dnia 19 lutego 2015 r. T. M. doznał częściowego zerwania ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego. W związku z tym doznał on trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% (§ 114 Tabeli do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r.).

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii (k. 19 i 19 v.), opinia biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii i neurotraumatologii (k. 17 i 19).

Przed zdarzeniem z dnia 19 lutego 2015 r. u T. M. stwierdzono ciasnotę (stenozę) podbarkową lewostronną.

bezsporne, a nadto dokumentacja medyczna znajdująca w aktach odszkodowawczych organu rentowego.

Decyzją z dnia 18 lutego 2016 r., znak sprawy: (...) organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu T. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku, jakiemu uległ w dniu 19 lutego 2015 r.

Od orzeczenia tego T. M. wniósł odwołanie.

dowód: decyzja (...) Inspektoratu w B. z dnia 18.02.2016 r. (k. 47 i 47 v. w aktach odszkodowawczych organu rentowego), odwołanie k. 1 i 2.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektoratu w B. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009r. Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „Ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 Ustawy wypadkowej jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

W niniejszej sprawie bezsporny był przebieg zdarzenia z dnia 19 lutego 2015 r. Spór w niniejszej sprawie ograniczał się do ustalenia, czy stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia w postaci stenozy podbarkowej lewostronnej oraz częściowo uszkodzonej głowy długiej bicepsa lewego, stanowią uraz, czy są wyłącznie konsekwencją schorzenia samoistnego, zaś w przypadku gdy schorzenia te nie są konsekwencją schorzenia samoistnego, to w jakiej wysokości stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu doznał ubezpieczony w wyniku pracy wykonywanej w dniu 19 lutego 2015 r. oraz na czym polega ten uszczerbek i ile procent wynosi.

Sporną zatem kwestią było zakwalifikowanie zdarzenia z dnia 19 lutego 2015 r. jako wypadku przy pracy w rozumieniu ustawy wypadkowej oraz w przypadku ustalenia, iż zdarzenie stanowi to wypadek przy pracy - ustalenie wysokości doznanej przez ubezpieczonego, w wyniku wypadku, uszczerbku na zdrowiu.

Sąd w niniejszej sprawie oparł swoje ustalenia faktyczne, w tym ustalenie, że zdarzenie z dnia 19 lutego 2015 r. należało zakwalifikować jako wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej, na opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii i traumatologii K. S.. Opinia sądowno – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o dokumentację lekarską znajdującą się w aktach rentowych ZUS, przedłożoną przez ubezpieczonego oraz badanie przedmiotowe i podmiotowe ubezpieczonego.

W opinii tej biegły rozpoznał u ubezpieczonego T. M. częściowe zerwanie ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia lewego. Biegły ten wskazał, iż ubezpieczony doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, który zgodnie z tabelą do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. – pkt 114 określił na 5%. Biegły zaopiniował, iż uraz ten powstał na skutek zdarzenia z dnia 19 lutego 2015 r. oraz uzasadnia on orzeczenie 5% uszczerbku na zdrowiu.

W kwestii ustalenia rodzaju urazu powstałego u ubezpieczonego na skutek wypadku przy pracy z dnia 19 lutego 2015 r. Sąd oparł się także na wydanej w sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu neurochirurgii i neurotraumatologii P. Z.. W kwestii zaś dokonania pozostałych istotnych dla rozstrzygnięcia ustaleń (wpływ stwierdzonej uprzednio stenozy podbarkowej lewostronnej na wystąpienie urazu oraz wysokości procentowego trwałego lub długotrwałego uszczerbku) opinia ta okazała się nieprzydatna, wszak biegły ten wskazał, iż kwestie te pozostają w kompetencji biegłego z zakresu ortopedii.

Należy podkreślić, iż w ocenie Sądu opinia biegłego z zakresu ortopedii K. S. jest w pełni wiarygodna albowiem cechuje ją fachowość i rzeczowość. Opinia ta jest nadto wyczerpująca i znajduje pokrycie w dokumentacji medycznej zgromadzonej przez organ rentowy w toku postępowania przed tym organem dotyczącej wypłaty jednorazowego odszkodowania.

Zarówno ubezpieczony jak i organ rentowy nie wnieśli zarzutów do opinii biegłego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990r., I PR 149/90, OSP 1991, nr 11-12, poz. 300.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił w całości zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu T. M. prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 3.785,00 zł tytułem 5 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 19 lutego 2015 r., o czym orzeczono w sentencji wyroku.

Wysokość odszkodowania Sąd ustalił na podstawie Obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2015, poz. 251). Przepisy te stanowią, iż w okresie od dnia 1 kwietnia 2015 r. do dnia 31 marca 2016 r. kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynoszą 757 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (art. 12. ust. 1 Ustawy wypadkowej), co za 5% uszczerbku na zdrowiu daje kwotę 3.785,00 zł.

Sędzia Sądu Rejonowego w Słupsku

Agnieszka Grzempa